

На юнашка вересия,
Кога са вратя ще му платя
Ще му платя двойно ѝ тройно
Отишла ми е тънка неда
Тънка неда жална неда
Въ дълбоки тъмни яхъри
Извела му е добра коня
Водомъ си го тя водила
Презъ тъмни ми тамъ чаришни
Конь му цвили та играе
Съ крака си калдарми кърти
А съ очи си звѣзди снемва
Как' го търговци видѣха
Секій си жално продума
Ахъ горкия боленъ нърванъ
Умрѣлъ е вече загиналъ е
Е то му и добра коня
На мезатъ пазаръ изваждатъ.
Вела го е неда завела
Побратиму налбантину
Че му тихомъ ти думаше
Ой та тебе побратиме
Много ти здрави отъ Първана
Кончето да му подковешъ
Съ трийсетъ оки подкови
За триста кара грошови
На юнашка вересия
Кога са врати ще ти плати
Щети плати двойно и тройно,
Че и казва черъ налбантинъ
Ой та тебе тънка недо!
Не му конче азъ ковавамъ
Съ трийсетъ оки подкови
За триста кара грошови
На юнашка вересия
Най му кончето коваванъ
За тваето бѣло лице.
Неда са жално на жали
По лице съзи оброни
Че си са назадъ повърна
Назадъ си коня заведи
Не кованъ нето каяренъ
При Първана го заведи
Съзи рони и му дума
Ой та тебе мили братко
Твойтъ обичень побратимъ